

17. ΑΥΓ. 1906

Yuv

ΗΛΥΚΟΒΙΤΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ. — 31

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρ. ἐν. οὐς)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

* Ἐπίτιμος διευθυντῆς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Τοῦ τεύχους τῆς παρασκευῆς ἐκδιδόμενου σήμερον, δευτέρου, 7 αὐγούστου, τὸ προσεχὲς ἐκδοθήσεται τῇ παρασκευῇ, 11 ἀρχομένου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βουλγαρικαὶ κακουργίαι — Ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβείᾳ τῇ πίστει τελειωθέντων.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΚΑΚΟΥΡΓΙΑΙ

Ἐν ἔτει 1878, τὸ ἐν Βερολίνῳ συνελθὼν Συνέδριον τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ἐδημιούργει, ἐκεῖθεν μὲν τοῦ Αἴμου τὴν ὑποτελῆ Ἡγεμονίαν τῆς Βουλγαρίας, ἐντεῦθεν δὲ τὴν νέαν ἐπαρχίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ὑπὸ τὴν ἄμεσον πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐξουσίαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου διατελοῦσαν.

Ἄλλ' ἐν ἀμφοτέραις ταῖς χώραις ταύταις, πρὸς τῷ ἐπικρατοῦντι βουλγαρικῷ στοιχείῳ, ὑπῆρχε καὶ

σημαντικώτατος τουρκικὸς καὶ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς, περὶ τῶν δικαίων τῶν ὁποίων προνοοῦν τὸ Συνέδριον ἐθέσπισε τάδε·

ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΑΡΘΡΟΝ Ε'. Ἡ διαφορὰ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως ἢ ὁμολογίας οὐδενὶ δύνатаι νὰ ἀντιταχθῇ ὡς λόγος ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἐν τῇ παραδοχῇ εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀξιώματα καὶ τιμὰς, ἢ ἐν τῇ ἐξασκήσει παντὸς ἐπαγγέλματος ἢ βιομηχανίας ἐν οἰκονομικῇ τάξει. Ἡ ἐλευθέρα καὶ ἐξωτερικὴ ἐνάσκησις πασῶν τῶν θρησκειῶν ἐξασφαλίζονται πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν Βουλγαρίαν, καθὼς καὶ τοῖς ξένοις, καὶ οὐδὲν πρόσκομμα παρεμβληθήσεται, τόσον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὁργάνωσιν τῶν κοινοτήτων, ὅσον καὶ εἰς τὰς πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν σχέσεις των.

ΑΡΘΡΟΝ Κ'. Αἱ συνθῆκαι, συμβάσεις καὶ διεθνεῖς συνεννοήσεις οἰασδήποτε φύσεως, αἱ συνομολογηθεῖσαι ἢ συνομολογη-

МЕЧНИКОВА

θησόμεναι μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τῶν ξένων δυνάμεων, θὰ ἐφαρμοζονται ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ὃν τρόπον καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν... Ἡ Ὑ. Πύλη ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν νόμων τῆς Αὐτοκρατορίας τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν πάντων τῶν θρησκευμάτων.

Ποῖοι δὲ εἰσὶν οἱ γενικοὶ οὗτοι νόμοι τοῦ Κράτους ἀναπτύσσεται ἐν τῷ 62 ἄρθρῳ ἔχοντι ὡς ἑξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ ΕΒ'. Τῆς Ὑ. Πύλης ἐκφράσθης τὴν ἑαυτῆς ἀπόφασιν περὶ διατηρήσεως τῆς ἀρχῆς τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην αὐτῆς ἑκτασιν, τὰ συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουσιν ὑπὸ σημειώσιν τὴν αὐθόρμητον ταύτην δὴλωσιν. Ἐν οὐδενὶ μέρει τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἡ διαφορά τῆς θρησκείας κτλ. (ἀπαρραλλάκτως ὡς ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ Ε').

Καὶ ἐν τῷ Ὀργανικῷ δὲ νόμῳ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας τῷ συνταχθέντι ὑπὸ εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ὑ. Πύλης, κατὰ τὸ ἄρθρον ΙΗ'. τῆς Συνθήκης, καθορίζεται σαφῶς ἡ ἰσότης τῶν τριῶν λαῶν Βουλγαρικῷ, Τουρκικῷ καὶ Ἑλληνικῷ τῶν οἰκούντων ἐν τῇ χώρᾳ, διὰ τῆς ἀπολαύσεως τῶν αὐτῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀνακηρύξεως καὶ τῶν τριῶν γλωσσῶν, βουλγαρικῆς, τουρκικῆς καὶ ἑλληνικῆς ὡς ἐπισήμων καὶ ὑποχρεωτικῶς ἀποδεκτῶν ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐπισήμοις τε καὶ ἰδιωτικαῖς πράξεσι.

Παρά πάσας ὁμῶς τὰς ἐπισημοτάτας καὶ πανηγυρικωτάτας ταύτας ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης, οἱ Βούλγαροι, οἱ μέχρι τῆς χθὲς μόλις διεκτραγωδούντες τὰ δεινοπαθήματά των καὶ γοερῶς ἐπικαλούμενοι τὸν οἶκτον σύμπαντος τοῦ κόσμου, ὡς πρῶτον μέλημά των ἔσχον νὰ μεταβληθῶσιν, ἀνευ ἀπώλειας χρόνου, εἰς ἀπηνεῖς διώκτας τῶν Τουρκικῶν καὶ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Διὸ, πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Βερολινείου συνθήκης, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξω-

τερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ὑ. Πύλης εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπευθύνῃ, τῇ 1 Ἰουνίου 1879, πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους τῆς Αὐτ. Κυβερνήσεως τὴν ἐπομένην ἐγκύκλιον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Μουσουλμάνων.

«Κύριε πρεσβευτά. Οἱ ἐν Βάρνη καὶ Πρασκάδῃ μουσουλμάνοι, περιελθόντες εἰς ἀπελπισίαν ὡς ἐκ τῶν ὁμοτήτων ἃς ὑφίστανται, ἀπεφάσισαν νὰ καταγγείλωσι ταύτας πρὸς τὰς συνυπογραψάσας τὴν Βερολινεῖον συνθήκην δυνάμεις λαμβάνων δὲ τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω, ἐπισυνημμένην ἥδε, πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα τὴν περὶ τούτου ὑποβληθεῖσαν τῇ Ὑψ. Πύλῃ ἀναφορὰν, ἐκτελῶ καθήκον τοσούτῳ μᾶλλον ἐπιτακτικόν, ὅσῳ πρόκειται περὶ ζητήματος ἀμεσον ἔχοντος συνάφειαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου. Καθὰ προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐγγράφῳ ἐκτιθεμένων, ἡ θέσις τῶν ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Βάρνης οἰκούντων μουσουλμάνων κατέστη ἀφόρητος. αἱ δὲ κατ' αὐτῶν βιαιοπραγίαι ὑπερέβησαν πᾶν ὄριον· οὕτω δὲ, προσβολαὶ κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας, κλοπαὶ ἀπλαῖ καὶ διὰ ῥήξεως διαρπαγαί, φόνοι, βάσανοι, ἀπλῶς δ' εἰπεῖν βαρβαρόταται καὶ ἐγκληματικώταται ἐπιθέσεις καθ' ἑκάστην διαπράττονται κατὰ τῶν προσώπων καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν μωαμεθανῶν. Ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Σοφίᾳ, Κεστεντηλίφ καὶ Ροδομύρᾳ μουσουλμάνων ἡ θέσις δὲν εἶναι κρείττων, διότι, ἐκτὸς τῶν παντοειδῶν δεινῶν ἅπερ ὑπέστησαν καὶ εἰσέτι ὑφίστανται, ἀπειλοῦνται προσέτι ἐν τῇ χρήσει τοῦ τῆς ἰδιοκτησίας δικαιώματος. Λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ἐπὶ τῆς οἰκτρᾶς ταύτης καταστάσεως, δύναμαι νὰ ἐκφράσω τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κυβέρνησις χάριν φιλανθρωπίας καὶ σεβομένη τὰς ἐν τῇ Βερολινεῖᾳ συνθήκῃ ἐπισήμως ἀνακηρυχθείσας ἀρχάς, θέλει παρᾶσχει εἰς τοὺς καταπιεζομένους τὴν ἑαυτῆς προστασίαν».

Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ οὐδαμῶς ὑστέρησαν ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν τοιούτων ἀγαθῶν τῆς Βουλγαρικῆς κυριαρχίας καὶ διοικήσεως. Ἀμα ἐπιτελεσθείσης τῇ 1886 τῆς ἐνώσεως τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἀπώλεσαν, διὰ μιᾶς μονοκονδυλιάς, ἅπαντα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ τὴν πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἰσotiμίαν, ἅπερ

εἶχεν ἐξασφαλίσει αὐτοῖς διὰ τοῦ Ὁργανικοῦ νόμου ἡ Εὐρώπη. Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ἔπαυσεν ἀναγνωριζομένη ὡς μία τῶν ἐπισήμων γλωσσῶν τοῦ τόπου· τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα ἀνεκηρύχθησαν ὡς ἰδιωτικά, καὶ οὐ μόνον ἐστερήθησαν παντὸς χορηγήματος ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιδόματα τὰ χορηγούμενα ὑπὸ τῶν δημαρχείων τῶν καθαρῶς ἐλληνικῶν πόλεων, οἷον Ἀγχιάλου, Πύργου, Μεσημβρίας, Σωζοπόλεως, Στενημάχου, ἀφαρπασθέντα διετέθησαν ὑπὲρ βουλγαρικῶν σχολῶν· πρὸ τριετίας δὲ μόλις, ἐν τοῖς περὶ τὴν Μεσημβρίαν ἀμιγῶς ἐλληνικοῖς χωρίοις, ἐν οἷς οὐδὲ ἕχνος βουλγάρου ἀπαντᾷ, οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι, βία ἐξωσθέντες, ἀντικαθεστώθησαν διὰ βουλγάρων τοιούτων, παντελῶς ἀγνοούντων τὴν ἐλληνικὴν. Πρὸς δὲ τούτοις, πάντες οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὑπεβλήθησαν εἰς βαρύτερον φόρον ἐπιτηδεύματος.

Παραλλήλως πρὸς τὰ μέτρα ταῦτα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς σφετερισμὸν τῶν ἐλληνικῶν κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἰδιοκτησιῶν. Ἐναρξίς ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς τῆς παρὰ τὴν Φιλιππούπολιν ἀρχαιοστάτης ἐλληνικῆς μονῆς τοῦ Μπατσκόβου· ταύτην ἐπηκολούθησεν ἡ καταναγκαστικὴ ἐκχώρησις ὑπὸ τῆς κοινότητος Βάρνης, ἀντὶ γελοίου ποσοῦ, τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου· ἡ ἀρπαγὴ τῆς παρὰ τὴν Ἀγχιάλον μονῆς τῆς ἁγίας Ἀναστασίας· ὁ δὲ διὰ τῆς δικαστικῆς, δῆθεν, ὁδοῦ σφετερισμὸς τῆς ἐν Βάρνῃ ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, δημευθέντων ἅμα καὶ τῶν προσοδοφόρων κτημάτων τῆς κοινότητος ἐξ ὧν συνετηροῦντο αἱ σχολαὶ τῆς πρὸς ἀπότισιν τῶν ὑπερόγκων δικαστικῶν ἐξόδων· μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας περιεσώθη τῇ 1904 ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς βουλίας, χάρις εἰς ἐξωτερικὴν ἐπέμβασιν, ἡ παρὰ τὴν Ἀγχιάλον μονὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Οὐδὲ ἔλειψαν, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἀπὸ τοῦ 1886 διάστημα, αἱ πλάγαι ἀπόπειραι ἀναμίξεως ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν ἐλληνικῶν κοινοτήτων πρὸς τοὺς πνευματικούς ἀρχηγούς των καὶ ἐν τοῖς ἀφορῶσιν εἰς τοὺς διορισμούς τούτων ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὴν κορωνίδα δὲ πασῶν τούτων τῶν λελογισμένως καὶ βαθμιαίως ἐφαρμοζομένων καταδιώξεων ἐπέθηκε, κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, ὁ προφανῶς πλέον καὶ συστηματικῶς κηρυχθεὶς πόλεμος ἐξον-

τώσεως κατὰ τῶν ἐλληνικῶν κοινοτήτων· τῆς ἐνάρξεως δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς ὀχλαγωγικῆς ἀπελάσεως τοῦ νέου Ἑλλήνος Μητροπολίτου Βάρνης καὶ τῆς διαρπαγῆς τῶν ἐλληνικῶν ναῶν καὶ νοσοκομείων τῆς πόλεως ταύτης, ἐπηκολούθησαν, ἀδιαλείπτως πλέον, αἱ λεηλασίαι, οἱ φόνοι, αἱ ἀρπαγαί, αἱ βιαιοπραγαί κατὰ τῶν ἐλλήνων καὶ τῶν κοινοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν περιουσιῶν αὐτῶν ἐν Καθάρνῃ, Φιλιππουπόλει, Σοφίᾳ, Πύργῳ, Στενημάχῳ κτλ. μέχρις οὗ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, παρεδόθη ὑπὸ τῶν ἀφηνιασάντων πλέον ὡς ἐκ τῆς ἀτιμωρησίας κακούργων εἰς τὸ πῦρ ὁλόκληρος ἡ ἀμιγῶς ἐλληνικὴ πόλις τῆς Ἀγχιάλου, δολοφονηθέντων ἢ γενομένων παραναλώματος τοῦ πυρὸς πολυαριθμῶν ἀθῶων ὑπάρξεων ἐν αἷς οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες καὶ παῖδες. Καὶ οὕτως ἐδόθη, ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι, εἰς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ εἰς τὰ ἀτυχῆ θύματα τῶν θηριωδιῶν τούτων, κατὰ πάντα πιστὴ ἀναπαράστασις τῆς σκηνογραφίας τῶν πρὸ πολλῶν αἰώνων, ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς, ληστρικῶν ἐπιδρομῶν τῶν ἀγρίων βουλγαρικῶν ὀρδῶν, ἀρχηγούντων τῶν Κρούμων καὶ τῶν Συμεῶν καὶ τῶν Σαμουήλ καὶ τῶν Ἀσσέν καὶ τῶν Καλογιάννη.

Τὴν ἐκ τῶν γνησίως βανδαλικῶν τούτων σκηνῶν ὅμως ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης ὀρρωδοῦντες οἱ πρωτεργάται τούτων, οὐδενὸς ἡμέλησαν ὅπως παραπλανήσωσι ταύτην· οὕτω δὲ, κατ' ἀνακρινώσεις ἐκ Σοφίας ἀποστελλομένας εἰς εὐνοὺς ξένας ἐφημερίδας, ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς χαρακτηρίζονται αἱ κακούργιαι αὗται ὡς προϊόν αὐθιμότητος καὶ ἀκατασχέτου ἐξεγέρσεως τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, κατεξαναστάντος ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν δεινῶν ἅπερ πάσχουσιν οἱ ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφοὶ τοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐλληνικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων—καθ' ἧς ἐξεγέρσεως ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις προσεπάθησε, δῆθεν, νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἑαυτῆς καθήκον—ἐξ ἄλλου μέρους διατυποῦται ἡ θεωρία ὅτι αἱ ἀρπαγεῖσαι ἐκκλησίαι καὶ μοναὶ ἀνηγέρθησαν διὰ βουλγαρικοῦ χρημάτων ἐπὶ τῆς πρὸ τοῦ σχίσματος καὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας ἐποχῆς· καὶ κατὰ συνέπειαν, ἀρπάζοντες αὐτὰς τὴν σήμερον οἱ βούλγαροι, ἀναλαμβάνουσι—καίπερ ὀλίγον ἀποτόμως!—τὰ ἀρχικῶς ἀνήκοντα αὐτοῖς. Ἡ ἀπόδειξις ὅμως τοῦ ἀσυστάτου καὶ ὁλοσχερῶς ἀδαΐμου

τῶν προφασιολογιῶν τούτων δὲν εἶναι ἔργον μακρὸν οὐδὲ ἐπίπονον.

Καὶ ἐν πρώτοις, ποία ἡ σχέσις καὶ ἡ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῆς δράσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐλληνικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων, καὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ φιλησύχων καὶ νομοταγῶν Ἑλλήνων, βουλγάρων συνταγματικῶν ὄντων πολιτῶν, ὧν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας, τῆς ιδιοκτησίας, τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἐγγυῶνται αὐτοῖς αἱ διεθνεῖς Συνθήκαι, τὸ βουλγαρικὸν Σύνταγμα, οἱ ἐν ἰσχύϊ νόμοι τοῦ Κράτους; ἀπεδείχθη οἰαδήποτε ἄμεσος ἢ ἕμμεσος συνάφεια τούτων πρὸς ἐκείνους; Ἀπὸ πότε δὲ καὶ εἰς ποῖον πεπολιτισμένον κράτος ἐθεσπίσθη ἡ ἀρχὴ ὅτι οἱ ἀθῶοι καὶ ἀνεύθυνοι κολλάζονται καὶ τιμωροῦνται ἀντὶ τῶν ὑπευθύνων, καὶ ὅποια θὰ ἦσαν αἱ συνέπειαι ἂν καθιερούτο καὶ ἐτίθετο εἰς γενικὴν ἐφαρμογὴν, ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ, ἡ ὁλοθρία ἀρχὴ αὕτη;

Βεβαίως ἡ ἐνίαχοῦ τῆς Μακεδονίας βιαία ἐνέργεια τῶν ἐλληνικῶν σωμάτων, καίπερ λίαν ἐξογκωθείσα ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, εἶναι ἀξιοκατάκριτος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, οὐδ' ἐνδοιάζομεν ὅπως κατηγορηματικῶς ἀποκηρύξωμεν καὶ καταδικάσωμεν ταύτην. Ἀλλὰ, τίνες οἱ ἀρξάμενοι χειρῶν ἀδίκων; Δὲν εἶναι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα ἅτινα ἐξέπαινον, κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν, διαρκῶς ἐνοπλὰ στίφη ὅπως ἐπιβάλλονται διὰ τῆς τρομοκρατίας ἐπὶ πάντων τῶν μὴ ὑπεικόντων εἰς τὰ νεύματα αὐτῶν; Δὲν εἶναι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα ἅτινα παρεσκεύασαν τὴν ἀνατίναξιν τοῦ κατὰστήματος τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς ἢ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου *Guadalquivir* καὶ τοῦ Ἀυστριακοῦ τοιοῦτου *Vasquaru* ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τὸν ἐνδεχόμενον ἐκ τῶν τοιούτων κακουργημάτων φόνον τοσούτων ἀθῶων ὑπάρξεων; Δὲν εἶναι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα ἅτινα ἀπειρῶντο, ἐπὶ ἕτη ὁλόκληρα, τὴν ἀνατίναξιν γεφυρῶν καὶ σιδηροδρόμων; Δὲν ἦσαν καθαρῶς βουλγαρικὰ τὰ ἀνταρτικὰ στίφη ἅτινα ἤρξαντο εἰσβάλλοντα ἀπὸ τοῦ 1903, ἀναφανδόν, ἐξ ὅλης τῆς γραμμῆς τῶν πρὸς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην βουλγαρικῶν μεθορίων, περιτρέχοντα καθ' ἀπάσας τὰς διευθύνσεις τὴν χώραν, δροῦντα, πυρπολοῦντα, καταχευοῦντα, χωρὶς νὰ φεισθῶσι γυναικῶν ἢ

παιδίων, καὶ καταφεύγοντα ἐντὸς τῆς Ἡγεμονίας ἅμα ἐστενοχωροῦντο ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρ. στρατοῦ, ὅπως ἀνασυνταχθῶσι καὶ ἐπαναλάβωσι μετὰ μικρὸν τὰς αὐτὰς φρικαλεότητας; Καὶ ἐπειδὴ οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι, εἰς ἐσχάτην ἀπελπισίαν περιελθόντες, ἠναγκάσθησαν τέλος ἐν τῇ ἀπογνώσει των νὰ ἀντιτάξωσιν ἄμυναν καὶ νὰ πατάξωσι τὰ κρυψύγετα τῶν αἰμοχαρῶν καὶ ἀνάνδρων κακούργων, σπυρσάντων ἄμέσως νὰ περιστείλωσιν ἐπαισθητῶς τὴν δρᾶσιν των ἅμα ὡς ἠγνόησαν ὅτι δὲν θὰ ἐπετρέπετο αὐτοῖς πλέον ἀτιμωρητῆ νὰ συνεχίσωσι τὰς κακουργίας των, ἦτο τοῦτο λόγος ἀποχρῶν ὅπως ἡ ἄμυνα αὕτη χαρακτηρισθῇ ὡς τερατῶδες ἀνοσιούργημα, πρὸς ἐξίλέωσιν τοῦ ὁποίου ἀπητείτο ἡ ἐξόντωσις τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἐλληνικοῦ στοιχείου; Οὕτω δὲ πολιτευόμενοι οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ, δὲν συναισθάνονται ὅτι, ἐνῶ ἄφ' ἐνὸς ἀνομολογοῦσι τὸ ὑποδεῆς τῆς ἐν Μακεδονίᾳ θέσεως τοῦ βουλγαρικοῦ στοιχείου παρὰ τὰς μεγαλῶχους περὶ τοῦ ἐναντίου διαβεβαιώσεις των, ἀνακηρύττουσιν ἑαυτοὺς ἀλληλεγγύους καὶ συνενόχους τῶν ἀπαισίων κακούργων, ὧν τὰ ἐγκλήματα μετὰ φρίκης ἐνωτίσθη σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης; Διότι, πότε ἠκούσθη ὅτι δι' ἐγκλήματα τοῦ κοινοῦ δικαίου, (οἷα εἰσὶ τὰ εἰς τὰ ἐλληνικὰ ἐν Μακεδονίᾳ σώματα προσεπτόμενα), μία πεπολιτισμένη κυβέρνησις ἐπιτρέπει εἰς συρφετὸν παραξιών καὶ κακούργων νὰ ἐπιδίδωται εἰς αὐτεδίκας, καὶ δὴ κατὰ ἀόπλων καὶ ἀθῶων πολιτῶν, κατὰ γυναικῶν, κατὰ παιδίων;

Ἐπίσης ἀνυπόστατος ἐλέγχεται καὶ ἡ προφασιολογία τῶν ἐν Σοφίᾳ ὅτι αἱ ἀρπαγαί ἐκκλησίαι καὶ μοναὶ, ὡς εἰκοδομηθεῖσαι διὰ βουλγαρικοῦ χρήματος, ἀδίκως κατεκρατοῦντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ ἰσχυρισμοὶ οὗτοι περιφανῶς ἀνατρέπονται ὑπὸ τῆς ἱστορίας, καθ' ἣν οἱ σλαυικοὶ καὶ βουλγαρικοὶ πληθυσμοί, οἱ ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς ἐγκατασταθέντες ἐν τῇ κυρίῳ Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ βορείῳ Θράκῃ, κατέλαβον μὲν τὴν ὑπαιθρον χώρων καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς ὠχυρωμένας Βυζαντινὰς πόλεις, καὶ δὴ τὰς παραλίους, ἐν αἷς συνεκεντρώθη ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμός· τοιαῦται δὲ πόλεις ἦσαν ἡ Βάρνα, ἡ Ἀγχιάλος, ἡ Μεσημβρία, ὁ Πύργος, ἡ Σωζούπολις, ἡ Φιλιππούπολις καὶ ἡ Στενέμαχος μετὰ τῶν

ἀμέσως περὶ αὐτὰς χωρίων, αἵτινες ἀείποτε παρέμειναν ἑλληνικαί, καὶ τοιαύτας εὗρεν αὐτὰς ἡ Ὀθωμανικὴ κατὰκτησις. Διὸ, καὶ ὅταν ἐπῆλθεν ἡ ρῆξις μεταξὺ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ Βουλγαρῶν, διὰ Σουλτανικοῦ δὲ Φερμανίου ἐδημιουργήθη τῷ 1870 ἡ Βουλγαρικὴ Ἐξαρχία, αἱ πόλεις αὗται μετὰ τῶν μονῶν Μπατσκόβου, ἁγ. Ἀναργύρων, ἁγ. Παρασκευῆς καὶ ἁγ. Γεωργίου ἐξηρέθησαν ἐν αὐτῷ τῆς περιφερείας τῆς Ἐξαρχίας διὰ τὸν ρητῶς ἀναγραφόμενον ἐν τῷ Φερμανίῳ λόγον ὅτι ἦσαν Ἑλληνικαί. Ὡς ἐκ τούτου, ἐνῶ ἐκ τῶν λοιπῶν βουλγαρικῶν ἐπαρχιῶν Σοφίας, Τυρνόβου, Βιδυνης, Δρύστρας, Πρεσλάβας, Κεστένηλιου, Σαμακοβίου, Τσερβενού, Λοφτζού, Βράτζης, ἀμέσως ἅμα τῇ ἰδρύσει τῆς Ἐξαρχίας ἀπεπέμφθησαν οἱ Ἕλληνες Μητροπολίται, αἱ δὲ βουλγαρικαὶ μοναὶ, ὡς ἡ διάσχιμος τῆς Ρίλλας, ὑπήχθησαν αὐτῇ, ἐν ταῖς ἀπαριθμηθείσαις ἑλληνικαῖς πόλεσι καὶ μοναῖς ἡ δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξηκολούθησεν ἐνασκουμένη ἀνενοχλήτως, χωρὶς καὶ ν' ἀποπειραθῇ ἡ βουλγαρικὴ Ἐξαρχία νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐν αὐταῖς ὑποκειμένους αὐτῇ ἐπισκόπους, πλὴν τῆς Βάρνης καὶ Φιλιππουπόλεως, ἐνθα ἐγκατέστησε τοιοῦτους μόνον μετὰ τὴν ἰδρύσει τῆς βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας. Αἱ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων λοιπὸν ἐναγχος ἀρπαγεῖσαι ἐκκλησίαι καὶ μοναὶ μετὰ τῶν κτημάτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ἀποτελοῦσιν ἀνέκαθεν ἑλληνικὴν κοινοτικὴν περιουσίαν, ἀρχαιοτέραν καὶ αὐτῆς τῆς ἐν τῇ χώρᾳ βουλγαρικῆς ἐγκαταστάσεως, ὑπὲρ ἧς οὐδέποτε συνεισφέρειν τι οἱ ἀνύπαρκτοι ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις Βούλγαροι, οἵτινες, ἀφαιρῶντες νῦν ταύτας, διαπράττουσιν ἀπλούστατα ἔγκλημα σφετερισμοῦ καὶ κλοπῆς μετὰ ρήξεως. Ὁ ναὸς μάλιστα τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν Βάρνῃ καὶ τὸ παρ' αὐτῷ νοσοκομεῖον, διὰ τῆς ἀρπαγῆς τῶν ὁποίων ἐνεκαίνισαν τοὺς ἄθλους τῶν οἱ Βούλγαροι, ἰδρύθησαν πρὸ 45 ἐτῶν ὑπὸ Ἑλληνοῦ ιδιώτου, τοῦ Παρασκευᾶ Νικολάου, τὸ δὲ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν κεφάλαιον κατετέθη ὑπὸ τοῦ ιδίου εἰς ρωσικὴν Τράπεζαν.

Ἄλλως τε καὶ αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι, διὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν, ἀπέδειξαν ὅτι εἰχον συναίσθησιν ὅτι ἡ περιουσία αὐτῇ ἀνήκε ταῖς ἑλληνικαῖς κοινότησι· διότι ἄλλως, πρὸς τί νὰ ἐπιζητήσῃ ἐπιμόνως ὁ Ἡγεμὼν ὅπως ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Βάρνης ἐκχω-

ρήσῃ αὐτῷ διὰ πωλήσεως, καίτοι ἀντὶ ἐλαχίστου τιμήματος, τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ὅπως μετατρέψῃ αὐτὴν εἰς ἡγεμονικὸν θέρετρον; διατί νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ (προσδιομένης οὕτως ἐπιπλάστου χροιάς νομιμότητος) κατάληψις τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει; διατί νὰ ἐξαναγκάζωσιν οἱ βιαιοπραγοῦντες Βούλγαροι τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐσχάτως καταληφθεισῶν ἐκκλησιῶν ἐν Φιλιππουπόλει, Πύργῳ, Μεσημβρίᾳ κτλ. θέτοντες τὸ πείστροπον ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν, ὅπως ὑπογράψωσιν ὅτι οἰκειοθελῶς ἐκχωροῦσιν αὐτοῖς τοὺς καταληφθέντας ναοὺς; θὰ μετῆρχοντο πάντα τὰ μέσα ταῦτα, ἂν εἶχον τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ ἀρπαζόμενα ἀνήκον αὐτοῖς δικαιοματικῶς;

Τί δὲ νὰ εἰπώμεν περὶ τῆς στάσεως τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως; Ἡ προκληθεῖσα ἐξέγερσις ἦν ὅλως τεχνητὴ, δημιουργηθεῖσα ὑπὸ εὐαριθμοῦ ομάδος Μακεδόνων προσφύγων μεταβαινόντων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, τοιχοκολλούντων ἐξεγερτικὰς προκηρύξεις ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν ἑλληνικῶν καταστημάτων μετ' ἀπειλῆς φόνου ἂν ἀπεσπῶντο αὐταί· ἦτο λοιπὸν ἀπλοῦν παίγνιον διὰ τὴν Κυβέρνησιν ἡ συγκράτησις τῆς δρακὸς τῶν ἡρώων τούτων. Αὐτὴ αὐτὴ ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ὡμολόγησεν ὅτι αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ συνέπραττον μετὰ τῶν ταραξιῶν. Ἐν Βάρνῃ, ὁ νομάρχης ἐδήλωσε τῷ νέῳ Μητροπολίτῃ ὅτι αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, τηλεφωνικῶς ἐρωτηθεῖσα, διέταξε νὰ μὴ ἐπιτραπῇ αὐτῷ ἡ ἀπόβασις. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν ναῶν, σχολῶν, μονῶν κτλ. ὁ πάντοτε κατόπιν ἐορτῆς ἐπερχόμενος στρατὸς, κατελάμβανε μὲν τὰ κτίρια, ἀλλὰ δὲν ἀπέδιδε ταῦτα τοῖς δικαιοῦχοις, οἱ δὲ Βούλγαροι ἱερεῖς ἐσπευδον νὰ ἐπιτελέσωσιν ἐν αὐτοῖς ἱεροτελεστίας καὶ νὰ μετατρέψωσι τὰ ὀνόματα τῶν ναῶν, ὑποδύοντες οὕτως ὅτι ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ὡς ὀριστικῶς κυρίους τούτων.

Ἐν Σοφίᾳ, ὁ στρατὸς εἶχεν ἀπέλθει εἰς τὰ γυμνάσια. Ἐν Στενημάχῳ, ὁ στρατὸς ἀπαθήσας τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν, ἐσχημάτισε γραμμὴν μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου, ὃν ἀφῆκεν ἀνενόχλητον νὰ καταλάβῃ τοὺς ναοὺς τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος. Ἐν Ἀγχιάλῳ, ὁ στρατὸς, ἀφοῦ κατέλαβε τὴν Μονὴν τοῦ ἁγ. Γεωργίου, ἀπῆλθε

τὴν νύκτα τῆς παρασκευῆς εἰς Πύργον, ἡ δὲ κυβερνήσις διεβεβαίωσε τοὺς κατοίκους ὅτι οὐδὲν εἶχον νὰ φοβῶνται· καὶ ὁμῶς, περὶ τὸ λυκαυγὲς τῆς Κυριακῆς, ἑκατοντάδες κακούργων ἐκ Πύργου καὶ τῶν περικύκλων προερχόμενοι, ἐν οἷς καὶ ἱκανοὶ μετημφισμένοι χωροφύλακες καὶ ἑφεδροὶ στρατιῶται, εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀνενόχλητοι ἐπὶ τῇ δηλώσει ὅτι θὰ συνεκρότουν ἡσυχῶς συλλαλητήριον, ἔθηκαν πῦρ ἐκ διαφόρων σημείων εἰς αὐτήν. Ἐνισχυθέντες δὲ εἶτα ἐκ Πύργου δι' ἐπικουριῶν ἀποσταλῆσάντων ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου δημάρχου τῆς τελευταίας πόλεως, ὅστις ὥπλισεν αὐτοὺς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἀποθηκῶν, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν πτωχῶν κατοίκων ἐξ ὧν δεκάδες ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς, παρ' ὀλίγον δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Μητροπολίτης, ἡ ἑπὶ τὰς σφαίρας τῶν βδελυρῶν κακούργων, ἐνῶ οἱ λοιποὶ κατέφυγον εἰς τὰ ὄρη. 12 δὲ μόλις ὥρας μετὰ τὴν φρικτὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἀποτέφρωσιν τῆς πόλεως, ἐνεφανίσθη ὁ στρατός. Ἄν δὲ εἰς ταῦτα πάντα προστεθῇ ἡ ἐν τοιαύταις στιγμαῖς ἀπουσία ἐκ τῆς χώρας τῶν τοῦ Ἡγεμόνος, τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, θὰ πεισθῇ πᾶς τις ὅτι τὰ γενόμενα διεπράχθησαν ἐκ συστάσεως, τῇ γνώσει καὶ εὐδοκίᾳ τῶν κρατούντων καὶ διοικούντων, ὧν τὰ χροκοδείλεια δάκρυα, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἀνήκουστον τραγῳδίαν τῆς Ἀγχιάλου, καὶ αἱ διαψεύσεις δι' ὧν θὰ πειραθῶσιν ἵνα παραμυρῶσιν τὰ γεγονότα πρὸς μείωσιν τῆς φρίκης ἢ θὰ προκαλέσῃ ταῦτα ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου, οὐδένα πλέον θὰ παραπλανήσῃ.

Καὶ οἱ μὲν Βούλγαροι ἀνεδέχθησαν καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ κατὰ πάντα ἐφάμιλλοι τῶν ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς ἐνδόξων προγόνων τῶν, διατρανώσαντες οὕτως ἐνώπιον τοῦ πεπλητισμένου κόσμου τὸ γεγονὸς ὅτι ἀρκεῖ νὰ ξέσῃ τις ὀλίγον τὸ λεπτὸν ψιμυθίον τοῦ δῆθεν πολιτισμοῦ τῶν, ἵνα ἀνέυρῃ ὑπ' αὐτὸ, θάλλοντα καὶ ἀκμαῖα, τὰ ἄγρια καὶ κακοῦργα ἐνστικτὰ τῶν μαχητῶν τοῦ Κρούμου καὶ τοῦ Καλογιάννη, καὶ παρασχόντες ἐν ἔτι ψηλαφητὸν τεκμήριον τῆς τύχης τῆς ἀναμενούσης τὸν τλήμονα μὴ βουλγαρικὸν πληθυσμὸν πάσης χώρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ κατάρθουν νὰ ἐμπήξωσι τοὺς ὄνυχάς των. Ἀλλ' ὑπολείπεται ἡ Εὐρώπη, ἥς τὴν σπᾶσιν ἀπέναντι τῶν φοβερῶν

τούτων φρικαλεοτήτων ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν. Διότι, μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὰ δίκαια τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἡγγυήθησαν καὶ ἐξασφάλισαν ἐπισήμως, διὰ τῆς ἰδίας ὑπογραφῆς, ἐν τῇ Συνθήκῃ τοῦ Βερολίνου αἱ ἐξ μεγάλαις Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις· θὰ ἐπιτρέψωσι λοιπὸν νῦν αὐταὶ εἰς τοὺς τέλεον ἐκτραχηλισθέντας Βουλγάρους ὅπως μεπατρέψωσιν εἰς ῥάκος καὶ λακπατήσῃ, κατορχούμενοι ἐπ' αὐτῆς, τὴν Συνθήκην ταύτην;

Δὲν τὸ πιστεύομεν ποσῶς· διότι τὸ ἐναντίον θὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς ἠθικὴν χρεωκοπίαν τῆς Εὐρώπης ἐνώπιον τῶν ὁμμάτων τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἐξαναγκασθησόμενων οὕτω νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι οὐδεμία πλέον πρέπει νὰ ἀποδίδωται προσοχὴ ἢ σημασία εἰς τὴν θέλησιν καὶ τὰς ἐπισήμους δηλώσεις καὶ ἐπαγγελίας τῆς, καὶ ὅτι ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ κτηνώδης βία θὰ κατισχύει τὸν τεύθεν τοῦ δικαίου καὶ θὰ ἀποτελεῖ τὸν ὑπέρτατον νόμον, πρὸ τοῦ ὁποίου θὰ δεήσει νὰ κλίνη τὸν αὐχένα πᾶν δίκαιον, θεῖον τε καὶ ἀνθρώπινον.

Κ. Δ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἡ σήμερον ἐκδιδόμενη πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μητροπολίτας, ἐπισκόπους, ἱερεῖς καὶ προκρίτους, ἀπεστάλην πρὸ τριῶν ἑβδομάδων προηγουμένως δὲ καὶ τὸ παρασυναπτόμενον ἐνταῦθα Σημείωμα. Πρὸς εὐρυτέραν κυκλοφορίαν τῶν ἀπὸ μητρικῆς προνοίας πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις διαβιβαζομένων νοθεσιῶν, ἃς ἀπὸ τινος συνεχῶς καὶ ἐν ἐπαναλήψει ἡ μήτηρ Ἐκκλησία ἀπέτεινεν αὐτοῖς, ἀνατυποῦμεν τὴν ἐγκύκλιον καὶ τὸ σημεῖωμα οὕτως ἔχοντα :

ΙΩΑΚΕΙΜ ἑλὲν Θεοῦ κτλ.

Ἀριθ. πρωτ. 4632.

† Ἱερώτατοι μητροπολίται, θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ἐντιμότατοι δημογέροντες καὶ πρόκριτοι καὶ λοιποὶ

εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῶν κατὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἡπειρον θεοσώτων ἐπαρχιῶν· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Βαθεῖως θλίβεται πᾶς εὐσεβὴς καὶ ὀρθόδοξος τὰ ἐκτροπα καὶ ἐκθεσμα βλέπων τὰ καὶ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ περιβόλῳ διαπραττόμενα ὑπὸ τῶν βιαίως ἔξωθεν ἐπιχειρούντων διασαλεῦσαι τὸ ἀβιάστως ἀπ' αἰώνων καὶ κατὰ συνείδησιν καὶ πεποίθησιν ὑφιστάμενον καθεστῶς κατὰ τὸν αὐτόθι βλαχόφωνον λεγόμενον ὀρθόδοξον πληθυσμόν. Πλὴν γὰρ τοῦ ἄλλου σάλου καὶ σπαραγμοῦ, ὃν οἱ τῶν ζιζανίων σπορεῖς εἰς κοινότητος εἰρηνεύουσας καὶ ὁμονοούσας εἰσάγουσι, καὶ συγχύσεως ἐκκλησιαστικῆς ἤδη πολλῆς καὶ σκανδάλων συνεχῶν παραίτιοι οὐ παύονται γινόμενοι, κατὰστασιν πραγμάτων δημιουργοῦντες τῷ ὀρθόδοξῳ ἄρδην ἀντιπίπτουσιν συστήματι καὶ πολιτεύματι. Ἱερεῖς μὲν ἤδη τινὲς τῆς οἰκείας στασιαστικῶς ἀποστάντες κανονικῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο καθαιρέσει ἐνδίκῳ ὑποβληθέντες καὶ τῆς ἱερατικῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος ἀπογυμνωθέντες, οὐ παύονται καὶ οὕτως ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτῶν ἀποτολμῶντες ἱεροπρακεῖν καὶ τὰ ἅγια μυστήρια τελεῖν καὶ τὴν ἦν οὐκέτι ἔχουσι χάριν μεταδίδοναι, μεῖζον τὸ ἑαυτῶν κρῖμα οὕτως ἀπεργαζόμενοι. Εἴ τις γὰρ ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἐνδίκῳ καθαιρέσει ὑποβληθεὶς τολμήσειεν ἄψασθαι τῆς ποτὲ ἐγχειρισθείσης αὐτῷ λειτουργίας, οὗτος παντάπασιν τῆς Ἐκκλησίας ἐκκοπτέσθω, διαγορεύει ὁ ἀποστολικὸς κανὼν. Ἀλλὰ καὶ τῶν λαϊκῶν τινες, ὡς μὴ ὠφελει, τῇ πλάνῃ ὅπως ποτὲ ὑπέβαντες, εἰς τὴν σκολίαν καὶ οὗτοι συνεξετράπησαν ὁδὸν, ἀντὶ τῶν κανονικῶν ποιμένων καὶ ἱερέων τοῖς καθηρημένοις τούτοις καὶ ἐκπτώτοις καὶ ἀνιέροις ἀκολουθεῖν παραπλανηθέντες, ἔξω οὕτω τοῦ σωτηρίου περιβόλου τῆς Ἀγίας Ὀρθοδόξου Μητρὸς Ἐκκλησίας ὡς παρασυναγωγοὶ γενομένοι. Εἴ τις γὰρ ἐν πταίσματι ἐξετασθεὶς ἐπεσχέθη τῆς λειτουργίας καὶ μὴ ὑπέκυψε τοῖς κανόνισιν, ἀλλ' ἑαυτῷ ἐξεδίκασε τὴν προεδρίαν καὶ τὴν λειτουργίαν καὶ συναπῆλθον τούτῳ τινὲς, παρασυναγωγὴ τὸ τοιοῦτον, λέγει ὁ

Μέγας Βασίλειος. Διὸ τοιαύτης, ἄρδην ἐναντίας τῇ κανονικῇ τάξει, οὔσης τῆς ἐκτρόπως, ὡς μὴ ὠφελει, ἐνιαχοῦ αὐτόθι παραχθείσης ἐκκλησιαστικῆς ἀνωμαλίας, τῶν δὲ ὡς ἄνω στασιαστῶν καὶ παρασυναγῶγων ἱερέων καὶ λαϊκῶν ὀνόματι μόνον ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Μητρὸς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διατελούντων, τῷ δὲ πράγματι ἔξω ἤδη τῆς ὀρθοδόξου γενομένων τροχιᾶς, θλίψει βαθεῖα ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀποπλανήσει αὐτῶν ἐχόμενοι, προαγόμεθα συνοδικῶς πατρικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἀποτεῖναι αὐτοῖς παραίνεσιν, ὅπως συνέλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς, καὶ τὸ βάραθρον, εἰς ὃ ἐπηρεῖα τοῦ ἀλάστορος φέρονται, κατανοοῦντες, ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν κανονικὴν τροχίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας καὶ ἔσω τῆς σωτηρίου μάνδρας τῆς γαλουχησάσης αὐτοὺς Μητρὸς Ἐκκλησίας γένωνται, μηκέτι δὲ πονηραῖς προσέχωσι καὶ δουλεύωσιν εἰσηγήσεσιν, εἰς τοιαῦτα μὲν ἐκθεσμα καὶ ψυχῶλεθρα ἐκκλησιαστικῶς ἀγούσαις, τὴν κοινὴν δὲ ἀδελφικὴν ἀγάπην ἐπιβούλως διαταραττούσαις καὶ διασπώσαις. Ταύτην ἐξ ὑπερτάτου ἐκκλησιαστικῆς προνοίας καθήκοντος τὴν πατρικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν πρὸς τοὺς ὅπως ποτὲ ἀποπλανηθέντας καὶ ἐκτραπέντας, εἴτε ἱερεῖς, εἴτε διδασκάλους, εἴτε λαϊκοὺς, ἀπευθύνοντες παραίνεσιν καὶ τὸν ἐξ ὕψους φωτισμόν αὐτοῖς καὶ τὸ ἔλεος ἐξαιτούμενοι, εὐκαιρον ἅμα ἡγούμεθα συστήσαι καὶ παρακελεύεσθαι πᾶσι τοῖς πιστοῖς καὶ ἀφωσιωμένοις τέκνοις τῆς Ἐκκλησίας ὅπως στεργοὶ ὡς ἄχρι τοῦδε καὶ ἀκλόνητοι ἐν τῇ φυλακῇ τῶν ἱερῶν δογμάτων καὶ τῶν πατρικῶν παραδόσεων φυλάσσησθε ἀγρύπνως κατὰ τῶν ἀδιαλείπτων ἐπιβουλῶν, τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως ὑμῶν καὶ τῷ συνδέσμῳ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἐνότητος τελεσφόρως πᾶσαν αὐτῶν τὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἀποκρούοντες καὶ κατασυντρίβοντες. Ὁ δὲ δυνάμενος φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους καὶ στηῖσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνος σοφὸς Θεὸς Σωτὴρ ἡμῶν (Ἰουδ. 25) «αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώται· αὐτῷ ἡ δόξα

καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν». (Α' Πέτρ. 5,10).

α 25'. Ἰουλίου η'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ
ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης
(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν σεβ. συνοδικῶν)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Καὶ προλαβόντως κατὰ καιροὺς, ἕνεκα τῶν ἀνωμα-
λιῶν, αἵτινες κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος συνετάραξαν τὰς
αὐτόθι ἐπαρχίας, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία οὐ διέλιπεν εὐθέ-
τως ἐκ καθήκοντος ὀφειλετικῆς προνοίας τὰ δέοντα
ὑποδεικνύουσα περὶ τῆς τηρητέας πολιτείας κατὰ τὰς
δυσκόλους ταύτας στιγμὰς, σὺν τῇ ἐπιβαλλομένῃ συν-
τόνῃ προσοχῇ καὶ ἐπαγρυπνήσει κατὰ τῶν παντοίων
ἔξωθεν ἐπιβουλῶν, ἰδιαιτέρως συστήσασα τὴν τήρησιν
ἅμα μετριοπαθοῦς καὶ εἰρηνικῆς ἐν γένει στάσεως καὶ
πολιτείας μετὰ πάσης νομοταχείας. Ἐπειδὴ δ' ἀτυ-
χῶς ἡ θλιβερά κατὰστασις οὐ μόνον οὐκ ἐβελτιώθη,
ἀλλὰ καὶ πολλοχῶς διὰ νέων ἐκτρόπων ἐπιβουλῶν
καὶ κηκουργιῶν τῶν ἐναντίων ὁσημέραι ἐπιδεινοῦται,
ἀνγκαιὸν ἡγούμεθα ἵνα ἐπιτακτικώτερον προτρέψω-
μεν καὶ αὐτοὺς, συνοδικῇ διαγνώμῃ, καὶ ὑποδείξωμεν
τὴν ἀνάγκην ὅπως οἱ κατὰ τὰς αὐτόθι ἐπαρχίας ἀρχιε-
ρεῖς καὶ ὁ ὀρθόδοξος λαὸς, τὸ δυσχερὲς καὶ κρίσιμον τῶν
καιρῶν ὑπ' ὧν ἔχοντες, διπλασιαζώσι μὲν τὴν ἐκυτῶν
προσοχὴν καὶ μέριμναν εἰς ἀπόκρουσιν τῶν ἀδικαι-
πτων τούτων ἔξωθεν ἐπιβουλῶν, ταῦτοχρόνως ὁμῶς μὴ
παύσωσιν αὐστηρῶς ἐχόμενοι τῶν παρὰ γειγνέσθαι τῆς
χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ προκρίτης καὶ τῆς ὀφειλο-
μένης πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν εὐλα-
βεῖς, ἐπισπώμενοι διὰ τῆς εὐσταθοῦς μὲν ὑπὲρ τῶν
ιδίων ἀμύνης καὶ προκρίσεως, τῆς μετριοπαθοῦς δὲ
καὶ νομοταχοῦς καὶ εἰρηνοφίλου ἐν πᾶσι πολιτείας καὶ
στάσεως αὐτῶν, τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν, τὴν εὐμένειαν
τῆς Α. Α. Μ. τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτοῦ, τὴν εὐχρέ-
σκειν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὴν εὐλογίαν τὴν
παρὰ Θεοῦ.

α 25'. Ἰουνίου κ'.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπίσκεψις εἰς τὰ ἀνάκτορα.— Τῇ δευτέρᾳ
ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, συνο-
δεύομενος ὑπὸ τοῦ καπικεχαγιά ἐξ. Ἀντωνίου
Οἰκιάδου, μετέβη εἰς τὰ αὐτοκρ. ἀνάκτορα καὶ

ὑπέβαλε τὰς ὑπὲρ ὑγιείας καὶ μακροημερεύσεως
τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου διαπύρους εὐχὰς
τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους διηνεκῶς εὐ-
γνωμονούντων ἐπὶ τῇ ὑπὲρ τῆς ζωῆς καὶ τῆς
ἀσφαλείας αὐτῶν αὐτοκρατορικῇ καὶ πατρικῇ
Αὐτοῦ μερίμνῃ.

Αὐτοκρατορικαὶ ἐορταί.— Τῇ κυριακῇ, 30
ἰουλίου, ἀγομένης τῆς ἐορτῆς τῶν γενεθλίων
τῆς Α. Α. Ὑψ. τοῦ μεγάλου δουκὸς Μιχαὴλ, δια-
δόχου τοῦ ρωσσικοῦ θρόνου, ἡ Α. Θ. Π. διεδί-
δασε τὰς ὑπὲρ τοῦ ἐορτάζοντος εὐχὰς τῶν ἐνταῦθα
ἐπιτετραμμένων τῆς Ρωσσίας διὰ τοῦ πανοσιολογ.
Μ. πρωτοσυγκέλλου. — διὰ τοῦ αὐτοῦ, προχθὲς,
σάββατον, αἱ πατριαρχικαὶ προσεήσεις διεδιδά-
σθησαν τῷ ἐξοχ. πρεσβευτῇ Αὐστροουγγαρίας
ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τῆς Α. ΚΒ. Μ. τοῦ αὐτοκρά-
τορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ.

Ἱερὰ Σύνοδος.— Ἀπὸ τῆς τρίτης ἀνέλαβε
τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς ἱερᾶς Συνό-
δου ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Πελαγονείας κ.
Ἰωακείμ, προσαγορευθεὶς δεόντως ὑπὸ τῆς Α. Θ.
Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ καταλλή-
λως ἀπαντήσας. — Ἡ ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθεν
ἐκτάκτως καὶ τῇ τετάρτῃ, ἕνεκα τῶν ἐξ Ἀγγι-
λου θλιβερωτάτων εἰδήσεων. Ἡ Α. Θ. Π. μετὰ
τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Κυζίκου, Τραπεζοῦντος,
Χίου, Σισανίου, Δρυϊνουπόλεως καὶ Κολωνίας
ἐπεσκέψαντο μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας
τὴν Α. Ὑψ. τὸν μέγαν βεζῖρην.

Κοινὴ συνεδρία.— Τῇ παρασκευῇ, 4 ἀρχο-
μένου μηνὸς, συνῆλθον εἰς συνεδρίαν κοινὴν
ἢ τε ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ ἐντιμον Δ. Ἐθν. Μ.
Συμβούλιον.

Ἡγεμονία Σάμου.— Τῷ τὴν παρασκευὴν
ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰς Σάμον ἀναχωρή-
σαντι Ὑψ. ἡγεμόνι τῆς Σάμου Κωνστ. ἐφέντη
Καραθεοδωρῇ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμ. πατριάρ-
χης διεδίδασε τὰς πατρικὰς αὐτοῦ καὶ κατευο-
δίους εὐχὰς διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. ἀρχιδιακόνου
κ. Βενιαμίν.

Μητρόπολις Πισιδίας.— Διὰ τηλεγράφου
αὐτοῦ, ἀπὸ 26 λήξαντος ἰουλίου, ὁ πανιερ.
μητροπολίτης Πισιδίας κ. Κωνσταντῖνος ἡγγει-
λε τὴν τε εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς μητροπόλεως ταύ-
της ἀφίξιν καὶ τὴν θερμὴν δεξίωσιν, ἣν αὐτῷ οἱ
εὐσεβεῖς ἀτταλιεῖς ἐποιήσαντο.

Μητρόπολις Διδυμοτείχου.— Δι' ἐπιστο-
λῆς αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Διδυμοτείχου

κ. Φιλάρετος Βαφείδης, ἀγγέλλων τῇ Α. Θ. Π. τὴν αἰσίαν εἰς Διδυμότειχον ἀφίξιν, ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ δεξιώσει, ἥς ἀπῆλυσεν ἐκ μέρους τοῦ παναγιωτάτου οἴκου. πατριάρχου κατὰ τὴν βραχεῖαν. ἀδεία συνοδικῇ, παρ' ἡμῖν διαμονὴν αὐτοῦ.

Μητροπόλις Πρεσπῶν.—Τῇ δευτέρᾳ, 31 Ἰαννουαρίου, ἀπῆλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, ἵνα μεταβῇ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ὁ πανιερ. μητροπ. Πρεσπῶν καὶ Δυχνιδῶν κ. Γερμανδός, προπεμφθεὶς ἄχρι τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Πελαγονείας καὶ Μαρωνείας καὶ τῶν παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν Βάρνης, Γρεβενῶν καὶ Βελλᾶς. Τὰς ὑπὲρ εὐπλοίας τοῦ ἀναχωροῦντος μητροπολίτου πατριαρχ. εὐχὰς ἠρμύνευσεν αὐτῷ ὁ ἱερολ. τριτεύων κ. Ἀθηναγόρας.

Μητροπόλις 40 Ἑκκλησιῶν.—Τῷ σαββάτῳ, 29 ἰουλίου, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τεσσαράκοντα Ἑκκλησιῶν κ. Ἀνθίμος, προπεμφθεὶς ἄχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ὑπὸ τῶν σεβασμιωτάτων συνοδικῶν Σηλυβρίας καὶ Σισανίου καὶ τοῦ παρεπιδημούντος πανιερωτάτου Βελλᾶς, καὶ ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος. Ὁ μητροπολίτης Τεσσαράκοντα Ἑκκλησιῶν ἠγγεῖλε τῇ Ἑκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς τὴν αἰσίαν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀφίξιν καὶ τὴν ὑποδοχὴν, ἣν ἐποιήσατο αὐτῷ ἡ κοινότης, ὑπέβαλε δ' ἅμα τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς τῇ τε Α. Θ. Π. καὶ τοῖς σεβασμ. συνοδικοῖς.

Ἐπισκοπὴ Μοσχοννησιῶν.—Τῇ προπαραελθούσῃ πέμπτῃ ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Μοσχοννησιῶν κ. Νικόδημος, ἀναγγείλας τῇ Ἑκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς τὴν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην αἰσίαν ἀφίξιν καὶ τὴν αὐτῷ γενομένην ὑποδοχὴν.

Μητροπολίται σχολάζοντες.—Προτάσει τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἐνέκρινε νὰ χορηγῶνται ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου χίλια γρόσια κατὰ μῆνα, μεῖζον δηλαδὴ τοῦ χορηγουμένου μητροπολίταις σχολάζουσι, τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ προέδρῳ Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντίῳ, οἰκειοθελῶς μὲν παραιτησαμένῳ τὴν ἐπαρχίαν, ἔχοντι δ' ἀνάγκην περιθάλψεως τῆς ὑγείας αὐτοῦ.

Ἐξαρχία Μετζόβου.—Διετάχθησαν τηλεγραφικῶς οἱ τέως ἐπίτροποι καὶ ἑφοροὶ Μετζόβου

νὰ παραδώσωσι τοῖς ἐκλεγείσι νεωστὶ διαδόχοις τὰ παρ' αὐτοῖς μένοντα ἀρχεῖα καὶ χρήματα τῆς κοινότητος.

Μ. τοῦ Γ. Σχολῆ.—Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἀνέθηκε τὸ ἔργον τῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ πρώην ταμίου καὶ ἑφόρου τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς κ. Π. Γ. Χρυσοῦ τοῖς ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ σεβ. μητροπολίτῃ Δουϊνιουπόλεως κ. Λουκᾷ καὶ τῷ κ. Ἐμμ. Ρακτιβάν, ἀντὶ τῶν πρὸ καιροῦ διορισθέντων.

Ἐθν. Ἰωακείμιον παρθεναγωγεῖον.—Ἀντὶ τῶν παραιτησαμένων τὰ καθήκοντα ἑφόρων τοῦ Ἐθν. Ἰωακείμιου παρθεναγωγείου κκ. Ἀριστείδου βέη Κυριακοῦ καὶ Σ. Γ. Καζανόβα, διωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ἑφοροὶ αὐτοῦ οἱ κκ. Παῦλος Ἀλεξ. Καραθεοδωρῆ καὶ Θρασ. Ψάθης.

Ληξιαρχικὸν Γραφεῖον.—Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον διώρισε γραμματέα τοῦ Ληξιαρχικοῦ γραφείου τῶν Πατριαρχείων, ἐποπτευομένου ὑπὸ τοῦ πανοσιολογ. ἀρχιεπισκόπου κ. Κ. Δελικάνη, τὸν ἐλλόγιμον κ. Ἰάκωβον Βασιάδην, τέως συντάκτην καὶ διαχειριστὴν τῆς «Ἑκκλησ. Ἀληθείας», εἰς ἣν ἀπὸ δεκαπενταετίας μετ' ἀφοσιώσεως εἰργάσθη. Τῷ μέχρι τοῦδε ληξιαρχῷ κ. Ν. Παγανᾷ, ἀπὸ ἐνδεκαετίας ἐργασθέντι, ὥρισθη μισθὸς διαθεσιμότητος τετρακοσιόγροσος.

Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον.—Ἡ εὐγενεστάτη κυρία Ἐλεονώρα Λαμπρινίδου προσήνεγκε 5 λίρας Τουρκίας ὑπὲρ τοῦ Ἐθν. Ὀρφανοτροφείου Πριγκήπου ἀντὶ πομπῶδους ἐπιμνημοσύνου τελετῆς ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. Ἐπίσης ἡ εὐγενεστάτη κυρία Εἰρήνη Γ. Τ. προσήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ καθιδρύματος 5 λίρας τουρκικὰς.

Ἐκφράσις εὐαρεσκείας.—Εἰς τὸν Ἀθήνησι διαμένοντα ἔγκριτον ἐκ Σηλυβρίας ὁμογενῆ κ. Μιλτ. Ἰορδανόπουλον ἐξεφράσθησαν διὰ πατριαρχικοῦ πιττακίου ἡ εὐαρέσκεια καὶ αἱ εὐχαὶ τῆς Α. Θ. Π. ἀνθ' ὧν ἔπραξε καὶ πράττει ὑπὲρ τῆς γενετείας, ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς συντρέχων ἀπὸ τινων ἐτῶν ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτῇ κοινωφελῶν ἱδρυμάτων καὶ θεσμῶν.

Ἐπιτροπὴ ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν.—Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν, ἀντὶ τοῦ κ. Ἰω. Ἀσπριώτου, παραιτησαμένου τὴν θέσιν ταύτην, διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ὁ κ. Ἰάκωβος Βασιάδης.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί.—Ἐπὶ τοῖς ἐσχάτως

τελεσθεῖσιν ἀρραβῶσι, δι' ὧν καὶ συνεδέθησαν δύο τῶν ἐν Ἑσπερίᾳ ἐξεχουσῶν οἰκογενειῶν αἱ τῶν ἐριτίμων κκ. Οἰκονόμου καὶ Ζαρίφης, ἡ Α. Θ. Π. νύξατο πατρικῶς τὰ πρόσφορα. Ἐπὶ τῇ πατριαρχικῇ ταύτῃ εὐμενείᾳ καὶ στοργῇ οἱ ἐρίτιμοι σύζυγοι Φαννὴ καὶ Περικλῆς Γ. Ζαρίφης, εὐγνώμονοῦντες, ὑπέβαλον τηλεγραφικῶς ἐκ Saint Moritz τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν βεβαιοῦντες ὅτι «ἡ εὐλογία τῆς Α. Θ. Π. συμπληροῖ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν τε μνηστευθέντων καὶ τῶν γονέων αὐτῶν, παρακαλούντων ν' ἀποδεχθῇ τὰς εὐγνώμονας αὐτῶν εὐχαριστίας».

Ἅγιον Ὅρος.— Τηλεγραφικῶς ἠνυχάριστησε τῇ Α. Θ. Π. ἐπὶ ταῖς τῇ 27 λήξαντος μηνὸς διαβίβασθείσαις πατριαρχικαῖς εὐχαῖς ὁ πανοσιώτατος ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος κ. Μισαήλ. — Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς εἰς Ἅγιον Ὅρος ἐπισκέψεως αὐτοῦ ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Δημ. Γεωργιάδης, καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς, διαμείνας ἐπὶ μικρὸν ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς Βατοπεδίου καὶ Ἰδύρων. — Χθὲς ἡ Α. Θ. Π. νύξατο τηλεγραφικῶς ταῖς ἐορταζούσαις ἱεραῖς μοναῖς τοῦ Κουτλουμουσίου καὶ τοῦ Παντοκράτορος.

Μητρόπολις Νικομηδείας.— Τῇ προπαραελθούσῃ πέμπτῃ, 27 λήξαντος ἰουλίου, πανηγυρίζουσας τῆς ἐν Νικομηδείᾳ ὀρθοδόξου κοινότητος τὴν μνήμην τοῦ πολιοῦχου ἁγ. μάρτυρος Παντελεήμονος, προέστη τῆς ἐπὶ τούτῳ ἱερᾶς τελετῆς, πατρικῇ μερίμνῃ τοῦ κυριάρχου μητροπολίτου, ὁ πανιερ. μητροπολίτης πρῶην Μκρωνείας κ. Κωνσταντῖος.

Μητρόπολις Ἰωαννίνων.— Τῷ σαββάτῳ, προχθὲς, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Γεράσιμος, προπεμφθεὶς ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος. Τὸν ἀναχωροῦντα μητροπολίτην προέπεμψαν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ Πελαγονίας, Τραπεζοῦντος, Μκρωνείας, Σισανίου καὶ Κολωνίας, οἱ παρεπιδημοῦντες πκνιερ. μητροπολίται Βάρνης καὶ Γρεβενῶν, οἱ ἀρχιεπίσκοποι (τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων) Νεκπόλεως καὶ Φιλadelphείας, ὁ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ πολλοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Μητρόπολις Ἀθήνων.— Ὁ ἐν Ἀθήνῃ φιλόμουσος ἰδρυτὴς τοῦ Παντελείδειου Παρθεναγωγείου κ. Ὁδ. Γ. Παντελίδης ὑπέβαλεν ἐγγράφως τῇ Ἐκκλησίᾳ

τὴν εὐγνώμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ τε τῇ ἐπικυρώσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς σχολῆς ταύτης καὶ ταῖς αὐτῷ διαβίβασθείσαις εὐχαῖς.

Μητρόπολις Ἡλιουπόλεως.— Τῇ δευτέρᾳ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀφίκετο εἰς Σμύρνην, μετὰ τὴν ἀνά τὸ τμήμα Καρίας ποιμαντικὴν περιοδείαν, ὁ πκνιερ. μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων κ. Τυχάσιος.

Ὄνοματικά ἐορταί.— Τῷ προπαραελθόντι σαββάτῳ, 29 λήξαντος, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κωνσταντίνου, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τοῖς τὴν ὀνοματικὴν αὐτῶν ἐορτὴν ἄγουσι σεβ. μητροπολίταις Δέρκων καὶ Παρχμυθίας. Ἐπίσης ἠύξατο τὰ δέοντα τοῖς ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλῇ ἐπίσης ἐορτάζουσι. — Χθὲς δὲ τηλεγραφικῶς διεβίβασε τὰς πατρικὰς εὐχὰς αὐτοῦ τῷ τὴν ὀνοματικὴν ἐορτὴν ἄγοντι ἀξιοτίμῳ κ. Σωτηρίῳ Σπυρίδωνος.

Περιοδευταί.— Τῷ πκνιερ. μητροπολίτῃ Σμύρνης κ. Βασιλείῳ, πρότερον καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῖς αἰτήσασθαι τὴν εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα προαγωγὴν τοῦ νεαροῦ τὴν ἡλικίαν καὶ μήπω συμπληρώσαντος εὐδόκιμον πενταετὴ παρὰ μητροπολίτην τινὶ ὑπηρεσίαν ἀρχιδιακόνου τῆς ἱερᾶς ταύτης μητροπόλεως, ὡς οἱ ἐθνικοὶ Κανονισμοὶ διατάττουσι, συνεστήθη νὰ προσλάβῃ παρ' αὐτοῦ ἓνα τῶν διαθεσίμων ἀρχιερέων, διὰ λόγους ἀγγελλέντας τῷ αἰτοῦντι μητροπολίτῃ.

Φιλομουσίας τεκμήριον.— Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Σμύρνης ἐμάθομεν μετὰ χαρᾶς ὅτι ὁ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστημένος σμυρναῖος κ. Ἰω. Μ. Ροδοκανάκης ἀπέστειλεν ἐσχάτως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης δώδεκα χιλιάδας καὶ ἑνεακόσια εἴκοσιν ἔν φράγκα. Ὁ φιλόπολις δωρητὴς πρὸ τινων ἐτῶν περὶ τοὺς χιλίους τόμους βιβλίων ἐδωρήσατο τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, αὐθόρμητος δ' ἐκάστοτε προήρχετο ἄρωγός εἰς εὐαγὴ καθιδρύματα τῆς φιλοτιμοτάτης ὁμογενοῦς ἐν Σμύρνῃ κοινότητος.

Κοινότης Κυδωνιῶν.— Διὰ γράμματος καὶ τηλεγραφικῶς συνεστήθη τοῖς προύχοσι τῆς φιλογενοῦς τῶν Κυδωνιῶν κοινότητος ἵνα συνεννοηθῶσι μετὰ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἐφέσου, ἐξακολουθῶσι δὲ τηροῦντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη διακριθέντες διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ παρδειγματικὴν αὐτῶν φιλογένειαν.

Λόγιοι παρ' ἡμῖν ξενιζόμενοι.— Διχόμενοι παρ' ἡμῖν οἱ ἐλλόγιμοι διευθύνται τοῦ τε Τραμπαζείου γυμνασίου κ. Γ. Παπίας καὶ τοῦ ἐν Τσοτυλίῳ κ. Δημήτριος Στεφάνου. — Ἀπῆλθον δὲ πρὸ ἑξ ἡμερῶν ὁ τε πανο-

σιολογ. ἀρχιμεινδρίτης καὶ διευθυντῆς τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ κ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, οὗ ἡ περιοδεία σκοπὸν ἔχει τὴν εὐρεσιν γραμμάτων ἐπισήμων περὶ τοῦ πολύτλα πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, καὶ ὁ ἐν Πετροπόλει διαμένων ὑπομνηματογράφος τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Ἀθαν. Παπαδόπουλος Κεραμεύς.

Χοροστασία.—Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ, κατὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ἐν Γαλατᾷ πανηγυρίζοντι ναῷ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, πολλοῦ συρρεύσαντος εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ποιμαντικὴ περιοδεία.—Κατὰ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος ἰουλίου διήλθεν ἐκ Λευκωσίας ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Κυρηνείας καὶ πρόεδρος τῆς κυπριακῆς ἐκκλησίας Συνοδου κ. Κύριλλος, μετὰ τὴν διαμονὴν μίαις ἡμέραις, εἰς ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀνά τὴν ἐπαρχίαν Κυρηνείας εὐσεβοῦς αὐτοῦ ποιμνίου.

Κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.—Συμπληρώσας τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπανῆλθεν εἰς Λευκωσίαν ὁ ἱερολογ. ἱεροκλῆρξ καὶ χρηστὸς κληρικὸς κ. Φιλᾶρετος Κουρίτης, ὅστις ἐμελλεν ἔναι ἀρξήτης τοῦ ἔργου ἀπὸ τῆς κυριακῆς, 16 ἰουλίου, κηρύττων ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

Ἀρχεῖα Ἐκκλησίας Κύπρου.—Ἐν τῇ καλλιστη ἐφημερίδι «Ἐλευθερία» τῆς Λευκωσίας ἐξεδόθη γράμμα ἀνέκδοτον τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ, ἀπὸ 2 ἀπριλίου 1812, ἀναφερόμενον εἰς χρηματικὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, περὶ ἧς εἴ τι ἐν περιστάσει παρ' ἰδιώταις ἐκκλησιαστικὸν ἔγγραφον καλὸν νὰ καθίσταται πᾶσι γνωστὸν διὰ τοῦ τύπου.

Χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες.—Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ, τῷ τῆς 8 λήξαντος ἰουλίου, ὁ ἔλλογ. προλύτης τῆς θεολογίας κ. Χαρίλαος Ι. Παπᾶ Ἰωάννου δημοσιεύει περιγραφὴν χριστιανικοῦ κεραιμίου κυκλοτεροῦς, ὅπερ, προερχόμενον ἐκ τῆς ἐν τῷ Θχυμαστῷ Ὁρει μονῆς τοῦ ὁσίου Συμεὼν (Θχυμαστορείτου), παριστᾷ τὸν ἐφ' οὗ ὁ Συμεὼν ἠσκέετο στύλον μετὰ δύο ἀγγέλων καὶ δύο μορφῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν λέξεων «εὐλογία τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ [κατὰ τὸ Θχυμ]μαστὸν ὁρος». Τὸ κεράμιον δέον ν' ἀντιπαραβληθῇ πρὸς ὁμοίας παραστάσεις.

Μονὴ Μαχαιρᾶ.—Ἀνεγράψαμεν ἐπαινετικῶς ἐν

προγενεστέρῳ φύλλῳ δῆλωσιν δύο πατέρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Μαχαιρᾶ, καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῇ μονῇ διαμονὴ οἰκογενειῶν περισσώτερον τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν. Νῦν ἐν τῷ τύπῳ δηλοῖ ὁ πανοσιολογ. ἡγούμενος τῆς μονῆς κ. Μητροφάνης ὅτι ἡ δῆλωσις ἐκείνη ἐγράφη ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ, βεβαίῳ δὲ δημοσίᾳ, καὶ ἀπ' ἐναντίας πρὸς τὰς πᾶσι σεβαστὰς ἀρχίας μοναστικὰς διατάξεις, ὅτι «ἡ μονὴ μετὰ πολλῆς προθυμίας παρέχει τὴν φιλοξενίαν τῆς εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ διαθερίσωσιν ἐν αὐτῇ».

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΣΕΒΕΙ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΩΝ

Ἑκκλησιαστικῇ προνοίᾳ, χθὲς, κυριακῇ, ἐτελέσθησαν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ναοῖς μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει τελειωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐπ' ἐσχάτων θύματα παρασχόντων ἐκυτοῦς τῆς πρὸς τὴν πίστιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἀφοσιώσεως, τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν. Ὁρθόδοξων ὁμογενῶν πλήθη μετὰ συγκινήσεως παρέστησαν ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς συνεισφέροντες μετὰ τοῦ λειτουργούντος ἱερατείου τὰς δεήσεις αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἐλέους καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπὲρ τῶν πυρὶ καὶ μαχαίρᾳ τελειωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν. Μετὰ συντριβῆς καρδίας, ἐν ἐκδηλώσει ἀδελφικοῦ πόνου, συνδραμόντες ἐν ταῖς ἱεουργίαις ἐκτευσαν τὸν ἀνεχόμενον τὰ πάντα Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῶν εἰς τὴν ἐγγύῳ ζωὴν μεταστάντων καὶ ὑπὲρ τῆς παύσεως τῶν κακῶν, ἅτινα ἐκ μέρους τῶν λεγομένων χριστιανῶν ὑφίστανται οἱ ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ ὁμογενεῖς ἀπὸ πνευματικὴν μὲν ἀρχὴν ἀναγνωρίζοντες τὸ Οἰκουμενικὸν Πάτριρχεον, γλῶσσαν δὲ λαλοῦντες τὴν μεταδόσαν εἰς τὰ πεπολιτισμένα τῶν ἐθνῶν τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ τὸν ἀληθῆ πολιτισμόν.

Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης μετὰ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Κυζίκου, Νικομηδείας, Πελαγονείας, Τραπεζοῦντος, Μεθύμνης, Χίου, Μαρωνείας, Σηλυβρίας καὶ τῶν παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν Μεσημβρίας καὶ Βάρνης, μνημονεύσας ἐν μὲν τοῖς ζῶσι τῶν ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ ἀρχιερέων Φωτίου (Φιλιππουπόλεως), Τιμοθέου (Μεσημβρίας), Βασιλείου (Ἀγχιάλου), Νεοφύτου (Βάρνης) καὶ Δωροθέου (Σωζοπόλεως) μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν, ἐν δὲ

τοῖς τεθνεώσι τῶν ἐν πίστει τελειωθέντων καὶ πυρὶ ὀλοκαυτωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν ὑπὲρ αὐτῶν δὲ καὶ τρισάγιον ἐπὶ κολύβων ἐψάλη, μετὰ τὸ τέλος τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας, ἧς ἠκροάσαντο μετὰ συγκινήσεως καὶ δακρύων οἱ παριστάμενοι, ὧν μετὰ καὶ πολλοὶ πρόσφυγες Ἕλληνες ἐξ Ἀγγιᾶλου, Βάρνης καὶ καὶ Πύργου.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἱερᾶς μυσταγωγίας ἡ Α. Θ. Π. ἀνῆλθε τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ἠύλόγησε τὸ πυκνότατον εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἡ ἱερὰ πατριαρχικὴ καὶ συνοδική λειτουργία, διὰ τε τὴν ἐορτὴν τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Μεταμορφώσεως καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν κράτει δῆθεν εὐνομούμενῳ πυρὶ τε καὶ μυχθαίῳ τελειωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν πασχόντων διότι ἀνῆκουσιν εἰς τὴν εὐγενεστέραν τῶν φυλῶν τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ εὐσεβὲς ἑλληνικὸν γένος, καὶ λαλοῦσι τὴν γλῶσσαν, δι' ἧς οἱ θεοὶ διδάσκαλοι καὶ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διέδωκαν καὶ εἰς τὸν βουλγαρικὸν λαὸν τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν πίστιν. Ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἀναμνησκόμενος μετὰ ἄλλους πολλοῦ τῶν ἐν Ἀγγιᾷ καὶ Πύργῳ τοληθέντων τελευταίων ὑπ' ἀνθρώπων ἀπολεσάντων πᾶσαν ἀνθρωπισμοῦ καὶ χριστιανισμοῦ συνείδησιν, κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων, βιβλίων καὶ σκευῶν καὶ κατ' αὐτῶν τῶν τιμιωτάτων κειμηλίων τῆς πίστεως, προέτρεψε πατρικῶς πάντας τοὺς ὁμογενεῖς νὰ μὴ μιμηθῶσι τοὺς τὰ ἱερὰ βεβηλοῦντας καὶ τὰ δίκαια τοῦ πλησίον καταπατοῦντας, ἀλλὰ, φερόμενοι νομοταγῶς καὶ πολιτευόμενοι ὡς ἀληθεῖς χριστιανοί, ζῶντες ἐν τῷ κράτει τῆς Α. Α. Μ. τοῦ μεγαθύμου ἡμῶν ἀνακτοῦ, τοῦ προστάτου τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας ἡμῶν, νομοταγῶς καὶ νὰ ζητῶμεν δικαιοσύνην ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς τῶν ἐγγυηθέντων ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας καὶ ζωῆς. Ἡυχήθη δὲ τέλος ὅπως ἐν τοῖς ἱεροῖς συνερχόμενοι ναοῖς, εὐχρηθῶμεν οὐχὶ ἐπὶ λυπηροῖς ἀλλ' ἐπὶ χαρμῶν γεγενῆσιν. Ἡ Α. Θ. Π. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, τοῦ ὑπὸ τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν, ἠύλόγησε τὸ παριστάμενον ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ πλήθος, προέτρεψεν αὐτὸ εἰς ἔργα ἀγάπης καὶ εὐσπλαγχνίας ἐν περιστάσεσι τοσούτῳ θλιβεραῖς, καὶ συνεβούλευσε ν' ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια ἄνευ θορύβου, σεβόμενον τοὺς ἐν τῷ βασιλείῳ Κράτει νόμους.

Οἱ παριστάμενοι εὐσεβεῖς ἐζητωκραύγησαν ὑπὲρ τε τῆς Α. Α. Μ. τοῦ κραταιοτάτου ἡμῶν ἀνακτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

Τὸ ἱερὸν μνημόσυνον τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν ἀδελφῶν ἠγγεῖλε τοῖς ἐπιτρόποις καὶ τοῖς προϊσταμένοις τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ Μ. Πρωτοσυγκελλία διὰ τῆς παρὰ πόδας συμβουλευτικῆς ἐγκυκλίου, διαταγῇ τῆς Α. Θ. Π. Ἐν τοῖς ναοῖς παρετέθησαν καὶ κόλλυβα, τινῶν αἱ ἐπιτροπαὶ διένειμαν, δαπάνη τοῦ ναοῦ καὶ κηρία ἐπὶ τῷ μνημοσύνῳ, ἡ δὲ φιλότιμος ἐπιτροπὴ τοῦ ναοῦ τῆς Ευλοπόρτης, ἀρχαιοτέρου ἡμῶν πατριαρχικοῦ ναοῦ, περιενέδυσσε τὰς λυχνίας καὶ τοὺς πολυελαίους διὰ πέπλου μέλανος.

Ἡ ἐγκύκλιος τῆς Πρωτοσυγκελλίας ἐστὶν αὕτη.

Θεοφιλέστατοι ἀρχιερατικῶς προϊστάμενοι, ὁσιώτατοι ἱερατικῶς προϊστάμενοι, τιμιώτατοι ἐπιτροπὰς τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπαξάπαντες οἱ εὐλαβεῖς χριστιανοί.

Ἀριθμὸς πρωτ. 5391.

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 6. αὐγούστου ἐορτάζοντες, ὡς γνωστὸν, τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐπιτελοῦμεν ἅμα ἱερὸν μνημόσυνον ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει τελειωθέντων καὶ πυρὶ ὀλοκαυτωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἐπὶ τούτῳ, σεπτῇ πατριαρχικῇ ἐντολῇ, τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐγκύκλιον ἀπολύοντες προτρεπόμεθα ὑμᾶς ἅπαντας, ὅπως πνευματικῶς ἐορτάσῃτε τὴν ἱερὰν ταύτην ἐορτὴν τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, συνιστῶμεν δὲ συνάμα ὅπως ἐν χριστιανικῇ πρῳότῃ, ἀνεξικακίᾳ, ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὁλῶς ἀθροῦσως δεηθῇτε ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων ἀδελφῶν ἡμῶν, καλῶς γινώσκοντες ὅτι ἡ ἀγία ἡμῶν θρησκεία ἀείποτε κατεδίδασκε πᾶσαν ἔκνομον διαγωγὴν τῶν τέκνων αὐτῆς στοιχοῦσα ἀπαρεγκλίτως τῷ παρχδείγματι τοῦ θεμελιωτοῦ αὐτῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὅστις «λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων οὐκ ἠπείλει». Εἴητε δὲ ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 5 αὐγούστου 1906.

+ Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΣ.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας».

Καίτοι, καθ' ἃ ἐν τῇ προμετωπιδί τοῦ φύλλου δηλοῦται, αἱ συνδρομαὶ προκαταβάλλονται, ἐν τούτοις ἔνιοι τῶν συνδρομητῶν ἀναβάλλουσι τὴν ἀπότισιν αὐτῶν καὶ δὴ ἀφοῦ λήγῃ ἤδη τὸ Α' ἐξάμηνον τοῦ διανυμένου ἔτους, ὅθεν παρακαλοῦνται ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1906

Τ. III - 726842